

ת"פ 32661/10 - מדינת ישראל נגד יומם טוב באנה

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 32661-10-16 מדינת ישראל נ' באנה

בפני כבוד השופט ארנון איתן
בענין: מדינת ישראל נ' באנה

המאשימה

נגד

יומם טוב באנה

הנאשם

גמר דין

כתב האישום ומhalt הדין:

1. הנאשם הורשע על פי הודהתו ובמסגרת הסדר טען בכתב אישום מתוון המיחס לו עבירה של החזקת סכין או אגרוף, לפי סעיף, 186(א) לחוק העונשין, התשל"ז 1977. הוסכם בין הצדדים כי הטעון לעונש יהיה חופשי, אך בטרם תישמע פרשת העונש יוגש תסקיר בענינו של הנאשם שיתיחס בין היתר גם לשאלת הרשותה.

2. על פי הנטען ביום 5.1.16 בשעה 00:56 על בסמך לכך, נהג הנאשם הרכב עד שנעוצר על ידי שורטים במחלף מעלה אדומים. בנסיבות האמורות, החזיק הנאשם בתא דלת הנהג, סכין ואגרוף, מחוץ לתוחם חצריו, ולא הוכח כי החזיקם למטרה כשרה.

תסקיר שירות המבחן:

3. טרם הדיון לעונש התקבל תסקיר מתוון אביה בתמצית. הנאשם בן 30 נשוי ואב לשתי בנות, בנות חודש ושלוש שנים. בתסקיר פירוט אודוט הרקע המשפחת בו צמה הנאשם וכן התייחסות למסגרות בהן התהן. בסיום כיתה יא' עזב הנאשם את לימודיו. הנאשם הציגים לצה"ל, ושירות כלוחם ביחידה קרבית, השתתף במבצע "צוק איתן", במהלךו נפצע וושוחרר מצה"ל. הנאשם מסר לשירות המבחן כי הוא מוכר כבעל 29% אחוזי נכות, עקב פגיעות פיזיות. הנאשם תיאר בפני שירות המבחן כי הוא מוכר

עמוד 1

טראומתיים מהם סובל בעקבות שירותו. לאחר שחררו המשיך הנאשם לעסוק בתחום ההסעה ובהמשך ניהל סניף השיר לחברת ניקיון וابتחה.

.4. הנאשם נעדר הרשות קודמות פליליות, אך לשירות המבחן היכרות קודמת עמו בעקבות הפניהו אליהם בגין תיק מעבורה בו הורשע בעבירות שכנות, במסגרת נדון לצו של"צ בהיקף 180 שעות. לדבריו שירות המבחן הנאשם נטל אחריות על העבירה אך נתה לצמצם מחומרתה. הנאשם ציין, כי הוא ידע על הימצאות הסיכון אותה הינה ברכב לשם תחוות ביטחון והגנה עצמית, עקב מצב בטחוני שהרר באזרע ירושלים באותה תקופה. ברגע לאגרופן ציין הנאשם כי כלל לא ידע על קיומה. בתסוקיר התייחסות נוספת הנוגעת לחשיפתו של הנאשם מגיל צעיר לאלכוהול וסמים, על רקע התchapרותו לחברת שולית, ומצביע כיום בו פסק שימוש בשם ושתיית אלכוהול מצטמצמת לאיורים חברתיים בלבד.

.5. בבחינת גורמי סיכון, עמד שירות המבחן על הקשיים עמו התמודד הנאשם מגיל צעיר, שימוש מסיבי בסם מגיל צעיר, וכן טראומות נפשיות אותן חוות במהלך שירותו הצבאי, ושלא טיפול עד כה. מנגד, בבחינת גורמי הסיכון, מצין שירות המבחן כי מדובר בצעיר בעל כוחות חיובים לתפקיד, זה לאור המחויבות שגילתה בעת גיוסו לצה"ל. הנאשם נעדר הרשות והוא מבטא רצון לניהל אורח חיים נורמטיבי. כל בדיקות השtan שמסר בשירות המבחן נמצאו נקיות משרידי סם.

.6. על רקע העמדות החיוביות אותן ביטה בפניהם ושאיpto להתקדם בחייו, סבר שירות המבחן כי הצלרפו של הנאשם לתחילה טיפול פעולה להפחית את הסיכון, אולם הנאשם גילתה אמביולנטניות ביחס לכך, על רקע רצונו לקבל טיפול פרטני אותו לא החל עד כה. בנסיבות האמורות המלצותם הינה להימנע מהרשעה, במטרה לסייע לנายน המשיך ולהתקדם בחיו המקצועים, ולהשكيיע בתכנון עתידי באפקטים חיוביים, ובכך למנוע פגיעה נוספת בדיםיו העצמי. שירות המבחן גם סבר כי במסגרת צו המבחן יוכל הוא לרתום את הנאשם לתחילה טיפול או לקיים עמו קשר מעקבי. באשר לעונשה מוצע כי הנאשם "יבצע צו של"צ בהיקף 150 שעות, לצד הטלת צו מבחן למשך שנה.

תמצית טיעוני הצדדים:

.7. המאשימה הפניה לעבודות כתב האישום, ולניסיונות שפורטו בו. על פיה מתחם העונשה הינו החיל ממאסר על תנאי ועד מספר חדש מאסר שיכל וירוצו על דרך עבודות שירות. בנסיבותו של הנאשם, תוכנו של הتسוקיר ובהתאם לפסיקה תומכת עתרה להטלת מאסר על תנאי וקנס.

.8. ההגנה הפניה לנסיבות האירוע, חלוף הזמן וכן נסיבותו האישיות של הנאשם. על פיה מדובר באדם נורמטיבי אב לילדיים נעדר עבר פלילי מכל סוג. ההגנה הפניה לנסיבות בהן החזיק הנאשם את הסיכון וביקשה על רקע תוכנו של הتسוקיר, להימנע מהרשעתו, זאת כדי שלא לפגוע באפשרות התקדמותו במסגרת עבודתו בה נקלט לאחרונה.

9. הכל במשפט הפלילי קובע כי הנאשם שהוכחה אשמתו ונקבע כי ביצע עבירה, יורשע בדיון ויישא בעונשו. הימנעות מההרשה, הינה חריג לכלל זה, והשימוש בו נעשה במסורת בהתאם לכללים שנקבעו שהתו בפסקת בית המשפט העליון. נפסק, כי ניתן להציג בגזר דין לתוצאה של אי הרשה "רק בנסיבות יוצאות דופן, בהן אין יחס סביר בין הנזק הצפוי מן הרשותה בדיון לחומרתה של העבירה" (ר"ע 432/85 גدعון רומנו נגד מדינת ישראל (מיום 21.8.85)). בפסק הדין המנחה בעניין זה: ע"פ 2083/96 כתב נ' מדינת ישראל, פ"ד נב (337), נקבעו שני תנאים מצטברים, המאפשרים להימנע מההרשה ביחס לנואם שנקבע לגביו כי ביצע עבירה. "ראשית, על הרשותה לפגוע פגעה חמורה בשיקום הנאשם, ושנית, סוג העבירה מאפשר לוותר במקרים המקרה המסוים על הרשותה בלי לפגוע באופן מהותי בשיקולי הענישה האחרים...".

10. כפי שיפורט להלן, אף בקיומה של המלצה חיובית מטעם שירות המבחן, אני סבור כי מקרה זה הינו חריג לכלל המצדיק את ביטול הרשותה, זאת מספר טעמים: ראשית, באשר לסוג העבירה, הרי שהחזקת סיכון הינה עבירה המסכנת את שלום הציבור, ומכאן ראה המחוקק צורך להגדירה כעבירה מסווג "פשע". בשל השכיחות המצערת בה נעשה בה שימוש, הגיעו בתיה המשפט להחמיר בענישה כנגד נושאי סכינים ואגרופנים. (ראו לדוגמה: 7924/05 אזבו דעוף נגד מדינת ישראל (11.1.07), רע"פ 529/10 אריאל שאלתי אלן נגד מדינת ישראל (1.2.10)). שנית, הרכב נושא סיכון ואגרופן. כפי שציין שירות המבחן הנאשם אינו נוטל אחריות אלא על הסיכון שנמצא. יתר על כן, את נסיבות החזקת הסיכון ברכב בהתאם לגרסת הנאשם בשירות המבחן ראייתי לדוחות, שכן אין בה כדי להוות בשום דרך, טעם או הצדקה להצדידות בנשך קר. להפוך, גרסה זו מבססת כמובן חומרה יתרה. (ראו תסקירה: עמוד 2 פיסקה 5).

הטעם השלישי נועז במידה הפגעה בנואם. בהתאם להלכה, תנאי זה הינו מצטבר למבחן שנקבע בפסקה, ויש להוכיח נזק ממשי ו konkreti, ואין די בהפניה לנזק עתידי אפשרי.

(ראו: רע"פ 9118/12 אלכסנדר פריגן נגד מדינת ישראל (1.1.13), ע"פ 8528/12 אלין ציפורה נגד מדינת ישראל (13.3.13)). בהתאם למסקירותו הנואם עובד כשלושה חודשים בمساعدة, והוא מביע רצונו להשתלב בעברודה במסגרת שירות המדינה. בהתאם לטעוני ההגנה הנואם השתלב בתעסוקה במסגרת עיריית ירושלים, והרשותה תפגע באפשרות קידומו. אdegish, כי בפניי לא עמדה תשתיית ראשונית לביסוס הטענה בדבר פגעה ממשית, ובנסיבות אלו לא יוכל לקבל את הבקשה לביטול הרשותה. בעניין "דימויו העצמי של הנאשם", כשיתחול המובה על ידי שירות המבחן לביטול הרשותה הנואם, הרי שבהתאם להלכה לנណן זה משקל יחסית והוא נשלל בין יתר השיקולים הנוגעים בסוגיית הרשותה. (ראו: עניין תמר כתוב שהוזכר לעיל).

11. במקרים נוספים צייתי לעיל, ניתן לקבוע כי אין זה אחד מאותם מקרים מיוחדים ראויים להימנות בין היוצאים מן הכלל אשר בהם תימנע הרשותה.

מתמחם העונש ההורם:

.12. תופעת הסכינאות מסכנת את שלום הציבור, ובהתאם קיימת בפסקה מגמת החמרה ביחס לעבירה זו. (ראו: רע"פ 4200/12 אחמד אבו זnid נגד מדינת ישראל (מיום 27.6.12), רע"פ 1949/15 תקרורי נ' מ"י (מיום 2.4.2015) 3676/15 מהאגינה נ' מ"י (מיום 8.6.2015), רע"פ 1490/12 יוסף אבו גוש נגד מדינת ישראל ((מיום 15.7.12), רע"פ 4079/10 אימן ג'בשה נגד מדינת ישראל (מיום 23.8.10), מנגד ראו גם: רע"פ 3446/10 עבד אלחלים נ' מ"י (מיום 6.4.2011)).

.13. לאחר ששלמתי את נסיבות ביצוע העבירה האינטנס המוגן וכן הפסקה הנוגאת אני קובע כי מתמחם העונשה הינו החל ממאסר מוותנה /או של"צ ועד חמישה חודשים מאסר בפועל שנייתן לרצותם על דרך עובדות השירות.

גזרת העונש המתאים לנאשם:

.14. בגזרת העונש המתאים לנאשם יש להתייחס לנסיבות שאין קשרות ביצוע העבירה (סעיף 40 וא' בחוק העונשין). הנאשם בן 30 נשוי ואב לשתי בנות. הנאשם הודה בבית המשפט והוא נעדר עבר פלילי. הבאתិ בחשבון את נסיבותיו האישיות כפי שפורטו בפני, חלוף הזמן מעת ביצוע העבירה, וכן התרומות שרות המבחן, לכך שעיל הפרק נאשם שתפקידו משך השנים היה תקין, על אף קשיים לא מבוטלים עם התמודד, וכן את שאיפתו להשكيיע את עתידו באפקטים חיוביים.

.15. באיזון בין השיקולים השונים ראייתי לקבוע את עונשו של הנאשם בתחום מתמחם העונשה.

אשר על כן אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

א. מאסר על תנאי למשך חודשים אותו לא ירצה אלא אם יעבור תוך שלוש שנים מהיום את העבירה בה הורשע.

ב. הנאשם יחתום על התחריבות בסך 2500 ל' להימנע משך שנתיים מביצוע העבירה בה הורשע. לא תיחתום ההתחייבות בתוך 30 יומ"י אסר הנאשם למשך 5 ימים.

ג. הסיכון ואגרופן יושמדו.

זכות ערעור לבית המשפט המחויז בתוך 45 יום.

ניתן היום, י"ד תמוז תשע"ט, 17 ביולי 2019, בהעדר הצדדים.